

Společník z inserátů.

Z inserátů nebyl zrovna, byl z Pardubic, ale inserát byl prostředníkem, že jsem se doplnil společněka na projektovanou cestu po českém jihu. Mluvil jsem o té cestě s věhlasným přítelem a tážal jsem se ho o radu. Jest sice o dva roky mladší než já, ale vlnu už nemá ani polovic co já, a poněvadž přý holá hlava všechno ví, šel jsem tely k němu.

"A co — jak ti mám poradit?" povídal.

"Znáš přece český jib, měl jsi kdysi o tom přednášku v jednom spolku — četl jsem o tom v novinách —"

"Tu máš, já ti půjčím Šuberta — za dva dny to pohodlně přečteš a přednášet o tom můžeš třeba půl roka."

"Ty tedy neznáš český jib?"

"Jak pak bych neznal? Šuberta jsem pročel od A do Z. Náš tam jezdit a bloudit, když máme o tom knihy. Proto se píšu cestopisné knihy, abychom tam nemuseli jezdit. Či myslíš, když tam pojeděš, že tam najdeš něco jiného, než o čem Šubrt píše?"

"To nemyšlím, ale slepou se po- dívám, zláli vše dosud na svém m- stě, jako bylo tenkrát, když to Šu- brt propotoval a zvrubně popi- soval."

"Pak ovšem jsi řpal — chceš kontrolovat spisovatele — nevěřím mu."

"No, obrátme jinam. Já totiž myslím, Františku, že pojeděš se mnou na těch pár dní. Jednou jsi mi to slíbil —"

"Slíbil — slíbil, já ti to slíbím zas, ale v tomhle hrozném vedru ani nehnou."

"To je pěkné, tohleto — tak já mám jeti sám!"

"Snad se nebojíš?"

"To ne, ale sám cestovat —"

"Společněka najdeš vždycky."

"Ale kde a jak?"

"Tak bych dal do novin inee- rát — no!"

Zlatá hlavička! Kývala se po le- nochu pohovky jako nadutý měchýř — chtěl jsem mu ji chladiť, ale nedal si.

"Jen to nech!"

Rozloučil jsem se s ním, klusal domů, napsal inserát a kusal s ním do administrace.

Druhý den to bylo v novinách. Četli jste?

"Hledám společníka
na cestu po českém jihu. Cesta roz- vržena na sedm dní. Východiště: Jindřichov Hradec. Další stace: Stráž, Třeboň, Nové Hrady, Kaplice, Vyšší Brod, Rožmberk, Krá- mov, Zlatá Koruna, Divčův Kámen, Budějovice, Hluboká. — Všecko pěšky. Z Prahy vyjedu ráno 12 srpna. Najde-li se společník z Pra- hy, pojedeme spolu, jinak se sejde- me v týž den v Jindřichově Hradci "u husy", kde přinocovat jednou Havlíček při povědomé cestě. Po- tebné mapy, koňak a salámy pove- zu sám. Jen dobří šlapáci at se hlášť pod šifrou "Dobry vtr 115" do adm. t. l."

To jste četli v loni, ne? — To bylo moje.

Už druhý den jsem měl v admini- straci nabídku.

"Vašnosto, na tu cestu bych se rád podíval, ale jsem zrovna po čin- ži. Mám však na prodej pěknou brýčku, žádný ji nechce. Tak jsem povídal, kdybyste byl tak dobrý a někoho mi na ni dohodil. Ještě z ní slevína. A jestli z toho něco bude, tak vám dám pětku. S účten A. B., poste rest."

Vážně jsem omlůl psaní do note- su. Bude-li se někdo na českém jihu piát po závozní brýčce — tu je.

Následující den prezentují v ad- ministraci inserťní lístek.

"Nic."

A já myslím, že se mi přihlásť po- lovina Čech k tomu výletu a byl bych taky všesky přijal. A pro všechny možné případy měl jsem již připravenu úřední ohlášení na všechna hejtmanství, jejich rayonem měl se brátí imponentní průvod vý- letníků za mého vůdcovství.

Třetí den —

"Nic!"

Čtvrtý den jsem tam nešel, aby se trochu těch nabídek nadřelo, až pátý den. Vyjdu do administrace a uctivě podávám užspanému ex- peditofovi lístek inserťní.

"Prosím — šifra —"

"Výdět umím číst!" určnul se, vybral z příhrádky "D" dopisy a po dlouhém hledání hodil mi jeden.

"Dobry vtr 115."

"Vice nic?"

"Něčé! — A už sotva co přijde. Tohle je tu od věrejška."

Na ulici jsem roztrhl obálku a četl nabídku. Z Pardubic.

"Vašnosti, já jdu sebou. Nohl šlapák Urzám dnoše šost omi, aniž by ochy viděly kořalku. Mám na to vysvědčení. Dostávám noviny až z druhé ruky, totiž za pět dní po jich vyjítí, proto jsem o tom četl teprve dnes. Ale myslím, že ve váš partě bude ještě pro mne m- sta. Já jsem teď v deery v Pardu- bích, tak se přihlašuji a pojedu odtud přímo do Jindř. Hradce. Vite kudy: přes Čáradim, Chotěboř, Ně- mecký Brod a a Jihlavu. V Jindři- chově Hradci jsem nebyl sice jak živ, ale snad se tam doptám na teu hostinice. Ostatně hostinice "u ně- jaké husy" má každé české město. Večer v sobotu sá tedy sejdeme. Já pojedu raději už v pátek, abych tam byl dřív. Já se jmenuji Vin- cence Pačmídrát, takto po statku ří- kávali u nás všesko u "Synáček". Jen se zeptejte panské v hotelu, té se zapíšou do knihy cizinců a ta vám poví čelo mého pokoje. A když nebudu nahoře, tak budu sedět dole v lokále. To mne poznáte, já nosím plyšovou modrou vestu a takovými protlačeními kytíčkami —"

Modrou plyšovou vestu si vezme ten dobrý muž na cestu. V tomhle vedru. Včera bylo pětadvacet, dnes už osmadvacet stupňů tepla. Běh- ví, jak to stoupne do soboty. On si vezme plyšovou vestu, modrou k to- mu a já se rozmyslím, mám li na ce- stu vzít si taky košili aneb jít "čjen- tak". Modrá plyšová vesta v srpnu — trochu podivný úhor pro turistu. No, i pod plyšovou vestou bývá do- bré srdce.

V sobotu ráno po deváté hodině vyjel jsem z Prahy a po jedné hodi- ně jsem vystoupil ve Veselí. Vlaky tu stály pohotově k odjezdu na vše- cky strany. Občerstvil jsem se v restauraci a zvedal se zas.

"Který vlak je to, co jede k Jindřichovu Hradci?"

"Tady ten!" ukázal zřízenec líně prstem za svoje záda.

Vlezl jsem do vozu a za chvíli "tady ten" vlak jel. Z okna jsem se nedíval a kdybych se i byl díval, nebylo by to děle trvalo než jede- náct minut.

Ta cesta totiž z Veselí do nejbli- žší stanice. Vlak zrovna vjížděl do stanice, když přišel konduktér.

Chvilku díval se na můj lístek. Ne- chtěl se piát, dokud všechny možno- sti neuvaží, aby si neškodil.

"Tohle je divné. Kam račte jeti, pane?"

"Přece to máte na lístku. Do Jindřichova Hradce."

"Račte tu tedy honem vystou- pít —"

"Vždyť jsme teprve v první sta- ci, v Doňově —"

"Ne, teď jsme v Soběslavi — So- běslav, jedna minuta!"

A taky německy. Vykouknou — už jo! Soběslav. Honem dolů. Vlak odjel ku Praze a přednosta mi vy- svědčil, že tam stál ještě jeden "ta- dy ten" vlak a ten že jel k Jindři- chovu Hradci. Tím vysvědčením mi ovšem nebylo pomozeno, ale já ná- byl vznechého času pěti hodin, abych si prohlédl soběslavské nádraží- čko, jehož jsem vždycky jen tak ledabyle se všímal. Jako tak většť Betlem.

Poslali mne, až budu tady hotov a prohlédnou, abych si šel taky pro- hlédnout místo, než přijede vlak od Prahy, který právě teď vyjíždí z Nohší — ne! ani se odtud nehnou. A trpělivost moje odměněna, když si prohlédl soběslavské nádraží- čko, jehož jsem vždycky jen tak ledabyle se všímal. Jako tak většť Betlem.

Postlali mne, až budu tady hotov a prohlédnou, abych si šel taky pro- hlédnout místo, než přijede vlak od Prahy, který právě teď vyjíždí z Nohší — ne! ani se odtud nehnou. A trpělivost moje odměněna, když si prohlédl soběslavské nádraží- čko, jehož jsem vždycky jen tak ledabyle se všímal. Jako tak většť Betlem.

Postlali mne, až budu tady hotov a prohlédnou, abych si šel taky pro- hlédnout místo, než přijede vlak od Prahy, který právě teď vyjíždí z Nohší — ne! ani se odtud nehnou. A trpělivost moje odměněna, když si prohlédl soběslavské nádraží- čko, jehož jsem vždycky jen tak ledabyle se všímal. Jako tak většť Betlem.

"Neptal se tu nějaký pan co- nán?"

"Co má být?"

"No, ten pan tu má být!"

"Odkud má být ten pan?"

"Z Pardubic."

"Neznáme."

"Pan Pačmídrát —"

"Pouze jména známých pisačůřů si pamatujeme."

"Má modrou vestu sametov u ne- bo plyšovou —"

"Ten je tady. To já už vím. Přijel sem dnes ranním vlakem a celý den lěhá na nádraží. Tak to na vás čeká. Vyprávěl nám, že tu má rande s jedním pánem z Prahy, že ho dosud nezná, ani jeho jméno, a ten že přivede celý zástev vjíet- níků a s těmi že půjde na nějakou partii. Pějle přý se asi třicet mil přáky — chlabil se nám tu —"

"Kde je ten pan?"

"Před chvíli to byl, někam ode- šel, ale želeko nebudu, poněvadž si poručil něco k večeri a řekl, než to bude připraveno, že se vrátí. A tady jde zrovna, podívejte se. Je to on?"

"Já ho neznám," povídal, "my- se máme teprve seznámit, dohodnout. Jenom vím, že se jmenuje Pačmí- drát a že je z Pardubic — on ne- ví o mně ani tolik. A pak že má tu modrou plyšovou vestu —"

"Pak to musí být on. Myslím, kdybyste prošel celé naše hejtmans- tívko, že byste v tenhle čas nenašel nikoho v modré plyšové vestě." A sklepťk utřátl si na čelo svým po- tůčky potu.

"No, zeptáme se!"

A pokročil jsem k pánovi s mo- drou vestou ozdobenou tláčnými kytíčkami. Dle stáť asi pětapa- dešát, dle vzorčel dobře zapomá- ňý vdovec, veliké ruce uopomaly na pekaře.

Ukloním se, představuji se s v ý- hradou, nedopouštlím li se omylu, a oslověný vyndav doutník z úst, ne- chal je dokořán, poněvadž soudil, že za chvíli mu nastane potřeba otevřít ústa znova. Nač je tedy za- vřít. Nedávčivě si mne prohlížel, ale přece mi podal jeho pravici.

"Chtěl jste něco?" povídal sta- rostlivě.

Opakuji mu tedy, kdo jsem, odk- ud — zkrátka vysvětluji mu, že původce inserátů stoj před ním. A že by mi bylo zvláštním poteš- ením, kdybychom s ním spolu pove- čeřet, poněvadž ode dneška jsme věrnými přáteli.

(Dokončení)

↑ Do bytu inženýra Škodovy to- várný v Plzni p. L. Pfeifera vploupl se v noci zloděj a odešel v něm z pasého stolků peněženkou s větším počtem zlatých německých a angli- ckých mincí a krabičk s různými ko- šovými mincemi cizích států. Na stole ležel balíček 10zlatových ban- kovek nechal ležeti nedotknutý. Ce- nu odcizených mincí odhaduje p. Pfeifer na 1000 korun. Ráno pak přišel do tamní filiálky Zivnostens- kě banky mladý muž a předložil anglický penz, žádal, by vyměnil se mu za peníze rakouské. Filiálka banky byla již o krádeži u p. inž- nýra Pfeifera zpravena a proto po- kladník mladíka zadržel. Telefonicky povolal strážník odvětlil na policijní komisařství, kde zatčený se legitimoval, že jest 29letý Josef Braun, nyní bez zaměstnání a pro- hlásil, že byl delší dobu zaměstnán v jednom hotelu loňjanském a že k vůli splnění své brané povinnosti vrátil se nyní do Čech. Byl do dal- šího vyslíděn věci ponechán ve vazbě.

↑ Dne 14. září odšla služka Mar- ceta Kaděčková zaměstnaná u pro- fessora průmyslové školy p. J. Luká- je v Plzni okna v jeho bytě, naleza- jícím se v H. patře. Práci tu ko- nala bez zachráněného pásu. Při ot- vření okna stoopla na vyčvalující římsu pod oknem, která se pod její díl utřála a neohra služka spála na dvír a roztrhla si lebku, tak že byla ihned mrtva.

Záducha vyhojena ZDARMA.

Asthmalene přináší okamžitou úlevu a jisté vylé- čení ve všech případech.

ZDARMA NA POŽÁDÁNÍ POŠTOU.

Nejl přes Asthmalene. Přináší po- moč v nejhorších případech. Hoj- pakli jiné nevyhojílo.

Rev. C. F. Wells z Villa Ridge, Ill., praví: Láhev Asthmalene na zkušku řádně jsem obdržel. Nemůžu vyslovit díky vám. Teprž jsem záducha a krční chorob-u po deset roků. Nevě- řil jsem více v uzdravení. Četl jsem Vaší oznámku, nevěřil jsem hned pře- ce, však ku zkušce jsem se odhodlal. K mému překvapení a radosti lék ná- sobil znamenitě. Pošlete mi další vel- kou láhev.

Chceme zaslati každému dávkou na zkušku Asthmalene jako panu Wells- ovi. Pošleme ji poštou, úplné zdarma a vyplacenou každému, jenž lék požá- dá. Nechat připadť fakty, Asthma- lene vyléčí. Čím horší případ, tím radši posloužíme. Neotáčejte, pište hned na:

Dr. TAFT BROS., MEDICINE CO.,
Na prodej v všech lékárnách. 79 East 130th St., N. Y. City.

CHAINED FOR TEN YEARS
EVERY BRINGS RELIEF.

Transmississippi MARBLE WORKS

FRANK NOVAK
— majitel —

Hur. boldt Neb.

Jediny český závod s náhrobky a pomníky na západě.

podporujte solidní český závod a chraňte se před nesvě- domitým cizímí jednateli.

O hojnou přízeň žádá

FRANK NOVAK

Wm. J. Spirk, F. J. Beck, Vác. Prokop.

WILBERSKÁ PIVOVARNICKÁ SPOLEČNOST

WILBER, NEB.

Vyrábí nejlepší a nejčistší pravý český a všeobecně obliběný řízný ležák!

Pivovar opatřen jest všemi moderními stroji a po- užívaný jest pouze nejčistšího materiálu.

Pivo naše čepuje se v hostiněch: PAŠEK & ANDERLE, TYRZ & PO- ŠPIL & ŠNARY & FICHTM.

...PODPORUJTE PRŮMYSL DOMÁCI!...

Kamna vytápěcí a kuchyňská nádobí a všech no zboží železné

v cenách nejlevnějších má na skladě

J. B. Jeništa
WILBER, NEB.

Do Kramer, Neb. a okolí.

Oznamují tímto krajanům, že po doba 30 dnů budeme prodávati veskeré zboží jako kořalky, bujger, který výtčného druhu, kamna vytápěcí i kuchyňská, železná a plechová zboží atd. atd.

se srážkou des et procent

Vozy výtčného druhu Troy pouze za \$55.

Náše ceny jsou ty nejnižší v tomto státě, jen přijďte a přesvědčte se

Prodej tento potrvá od 20. září do 20. října.

J. W. BAYER, Kramer, Neb.

DESET TISÍC LIDÍ SE HLEDÁ! Aby mne pomohli v čase nekratkším od celý káry těch

nejlepších kořalek a likérů!

Já mám na ruce velkou zásobu pravé kentucké whisky, nejlepší brandy výtčného vna a prodávám vše levněji, než kt'vkoliv židovský pedlák z Omahy, jenž vám prodává v pytlí zajíce, než jak se říká "zlatou cihlu". U mne dostanete čistě a dobře "boží". Jen to zkuste!

J. M. KORB'EL, Wilber, Neb.

KURÁCI ŽÁDEJTE VÝBORNÉ A NEPŘEKONATELNÉ DOUTNÍKY

EDWARD BACKWELL 10c. SILVER ASH 5c.

Na prodej v e všech hostiněch ve Wiber a v Crete.

JOHN G. FRANTA, v'rábitel, Crete, Neb.

Dobrodince nemocných

Professor Collins a jeho účinkování.

Kdo trpí jakoukoli nemocí a chce se vyléčiti, kdo znovu nabyti chce ztraceného zdraví, síly, svěžesti, čti tyto řádky. Dokázáno je, že každý doktor není dobrým lékařem, a vynikajících je věru velmi málo. Některý lékař málo učil se a proto nemůže mnoho vědět, jiný zas učil se mnoho ale málo ví, poněvadž nemá dobrého posbopu. Nedanost, bystrý rozum a potom zkušenost, to jsou věci, které čini lékaře dobrým lékařem.

PROFESSOR COLLINS

Slyšeli jste již něco o prof. Collinsovi?

Zajímá že ano, neboť jeho věhlas a jeho přes ulé jméno známy jsou v o celém světě. Studoval netoliko na slavných evropských lékařských učilištích, nýbrž i v Americe. Dlouhá léta opatroval si zkušenost, zdokonaloval se rychlě v lékařské vědě, poněvadž ho v hradě, obdarila neoby- čejnými schopnostmi, bystrým duševem a velkým nadáním.

Tento obratný a věhlasný lékař založil lékařský ústav pod jménem "The Prof. Collins New York Medical Institute", 110 záp. 34. ul. v New Yorku, aby tím snáze a rychle mu lidst. v pomoci poskytnouti mohl.

V tomto ústavě byli vyléčeni již tisícově a tisícově, mezi těmi na sta Čechů a Slováků a Polaků.

Z nedo taktu místa podáváme doleji několik krátkých dopisů, kteréž zasluhuji posílaní.

YOUNGSTOWN, O., 1. září 1900

PANE PROF. COLLINS!

Posílám Vám svůj obraz, alyste viděl, že jsem už zdravý. Po pět roků jsem byl nemocen. Jeden lékař řekl, že mám neuvěřitelně závažnou nemoc, že mi je na zá- stvě, žeťi mu, že mám mrtvici v nepo- řádku. Velké ne- štěstí, že jsem Vám lékařským a byl jsem dlouho v nemoc- nici. Vy jste hned pozval, ex mi chytit u Vás. Já jsem se hned vrátil domů a hned jsem se uzdravil. Já jsem Vám děkuji, že jste mi dal tak dobrý lékař. Děkuji Vám za to, že jste mi dal tak dobrý lékař. Děkuji Vám za to, že jste mi dal tak dobrý lékař.

Váš věhlas jde daleko široko po světě, ale kdyby si otové a králové z ní. Váš hltokou vědu a zkuš- nost, zajisté by Vás nechalí léčit chu- dromé lidi, ale jen pro se be. Vy po- drželi. Já jsem měl to neštěstí, že jsem spádnul se nachodu a roztratil se zle. Měl jsem porouchá- nosti a i vnější poranění nemurpěl. Právě, že do smrti budu nuzakem. Vy však nemili jste mne ořtí zdravým. Lituji, že nemohu re Vám dokonale odsloužit. Na velký poděkování.

Váš věrný
Josefa Řeško.

POCAHONTAS, W. Va., 6. květ. 1900

Milý pane profesr!

Nechtěl jsem Vám odpíati za Vaše dobrodi- teli. Byla jsem nemocná šest let, chodila jsem po lékařích, ale neomohl mi pomoci, neboť nepoznali, jakou mám nemoc. Když mi řekl něco indio. Už jsem poz- gyla naděje v život. Jistě maseled chlá- ja jsem zkusit. Váš a hrdě boku chvála, že jsem to vřítla. Ve- še léky zvlavly mne a lidé mi říkali, že jsem o 10 roků mladší.

DETROIT, MICH., 13. srpna 1900

PROF. COLLINSVI V NEW YORKU.

Váš věhlas jde daleko široko po světě, ale kdyby si otové a králové z ní. Váš hltokou vědu a zkuš- nost, zajisté by Vás nechalí léčit chu- dromé lidi, ale jen pro se be. Vy po- drželi. Já jsem měl to neštěstí, že jsem spádnul se nachodu a roztratil se zle. Měl jsem porouchá- nosti a i vnější poranění nemurpěl. Právě, že do smrti budu nuzakem. Vy však nemili jste mne ořtí zdravým. Lituji, že nemohu re Vám dokonale odsloužit. Na velký poděkování.

Váš věrný
Jan Pilar.

PITTSBURG, PA., 18. květ. 1900

Slavnému p. prof. Collinsovi

Víte, jakou hroznou a ale vyřádnou léka- řstv. nevykřiknoum chorobou jsem byla očiřena. Už ležko dýchav, nic mne nebylo a čim sobě v zřívav. 8. pově- řen stí umě um, že jste mne vy volobil z úřední partii, n- b- jímá by mi nebylo spomozeno. Nechtěl jsem se ani umě um, že jste mne vy volobil z úřední partii, n- b- jímá by mi nebylo spomozeno. Nechtěl jsem se ani umě um, že jste mne vy volobil z úřední partii, n- b- jímá by mi nebylo spomozeno.

Váš bůh otec dobrově zachova na mnohá a mnohá léta, aby se i nadále chybim po- mohl. Vaše věří
Josefa Řeško.

Úřadovna Profesora Collinsa v New York Medical Institute.

Každý nemocný před léčením je důkladně prozkoumán v této úřadovně. Na slovo vzati lékař dle důkladně prozkoumán pacienta, co mu chybí, kde jej bolí a proto každého mohou rychle vyléčiti, oni vědí čeho je třeba nejříve připravití a jak léčit zast pacientů.

New York Medical Institute má svou vlastní lékárnu v které účinkují jen ti nejlepší lekárníci. Léky připravují se pro nemocného hned a z těch nejlepších impotovaných léčivých bylin. Ústav ten může předložit tisícové a tisícové dosvědčení, že jeden každý, kdo navštívil tento ústav, byl dokonale vyléčen.

Nejlepší způsob vyléčení si zdraví, je následující:

Přečtete si články níže vytknuté. Napíše pro straně (Ano) neb (Ne) vyzníte výtěček a odneseť je do úřadovny profesora Collinsa.

Ten, kdo to čte a bydlí mimo New York, nemusí jinak učinit, jen připsat po straně (Ano) neb (Ne) do toho jak cítíte, vyzníte výtěček z vloží je do obálky a udeje své křesťan a rodné jméno a adresu a zašle to po poště **PROF. COLLINS-VI.** Nechtě máte kterýkoliv z těchto příznaků (symptomů), tak jste chorým.

Zvracíte?
Hubnete?
Máte výtok
Kasleťe?
Zie cítíte?
Máte neuralgii?
Cítíte se ustatým
Míváte bchavku?
Cítíte se stišněným?
Plečine vna z úst?
Pijete žlutý?
Máte zlé sny?
Máte bolení hlavy?
Točíte se vám někdy hlava?
Máte špatnou chuť?
Tresou se vám ruce?
Lehko se rozčilíte?
Máte silné tlčení srdce?
Srbi vás kůže?
Bolí vás bok?
Máte tvrdou stolici?
Máte bčlotok?
Máte špinavý jazyk?
Či vás spánek neuzabuje?
Máte bolesti v kostech?
Máte bolesti v piecích?

Cítíte zimu v útrokách?
Máte hrtín zasleňovaný?
Máte chorobu na matce?
Máte choroby nákažlivé?
Či jste slabého zraku?
Bolí vás čelo?
Máte zle páchnoucí pot?
Cítíte se být vždy ospalým?
Cítíte prázdnotu v hlavě?
Je tělo Vaše měkké?
Či se lehko uleknete?
Máte horkou krev?
Cítíte lokost v hlavě?
Bolí vás uši?
Cítíte se být celý rozspálený?
Vidíte v noci kampany?
Máte fezu-ku při močení?
Kručí vám v střevěch?
Máte krátký dech?
Cítíte se být slabým a rozdrážděným?
Pálí vás v hrlo?
Cesto se nastýdnete?
Máte bolesti po jídle?
Máte nechuť při jídle?
Teče vám z uší?

Léky zasílají se po expresu v kterukoliv stranu Spojených Států a do Kanady. — Pište v jakkoliv řeči. — Dopisy adresuujte:

ÚŘADNÍ HODINY:
Od 10 do 1 odpo. Od 2 do 5 odpo. Od 7 do 8 večer. V neděli od 10 do 1 odpoledne.

Professor Collins New York Medical Institute, 140 West 34th St., — New York.

There is a Best in Everything.

DIAMOND SOAP
IS THE BEST LAUNDRY SOAP.

Complete catalogue showing over 500 premiums that may be secured by using Diamond Soap, furnished free upon request. Send your name on a postal card, and we will mail you the catalogue.

MAKE Washing Easy

THE GUDANY PAKING CO., South Omaha, Neb.